

OBRAZLOŽENJE ODLUKE ODBORA KORISNIKA/CA

Priznanje odgajateljima u sustavu alternativne skrbi za djecu u znak zahvalnosti, prepoznavanja i vrednovanja njihovog osobitog doprinosa životima djece i mladih s iskustvom života u alternativnoj skrbi dodjeljuje se sukladno Pravilniku o dodjeli priznanja odgajateljima u sustavu alternativne skrbi za djecu i mlade „Zvone“. Temeljem poslanih prijava, razmatranjem istih te kasnijim intervjuima predlagatelja i predloženih, „Odbor korisnika“ odnosno djeca i mladi s iskustvom odrastanja u alternativnoj skrbi donijeli su odluku o osobi koja dobiva Priznanje „Zvone“.

Priznanje Zvone za 2024. godinu dobiva odgajatelj MARINKO PLESKINA IZ KARLOVCA

Marinko Pleskina, profesor povijesti i povijesti umjetnosti, radio je kao odgajatelj pet godina u Centru za pružanje usluga u zajednici Vladimir Nazor. U tom periodu ostavio je veliki trag na djecu i mlade, na kolege i kolegice ali i na samu ustanovu.

Znao je da mu rad u domu nije uža struka te je puno čitao i uključivao se u razne edukacije kako bi unaprijedio svoje kompetencije. A nakon svake edukacije odmah bi s djecom to pokušao i primijeniti. Za njih je svaka dva tjedna organizirao radionice i brojne druge zabavne i kreativne aktivnosti. S djecom i mladima je njegovao odnos u kojem je on mogao zafrkavati njih ali i oni njega. Često bi atmosferu u domu opuštao sa brojnim smicalicama (poput skidanja vrata sa sobe, zasipanja sobe perjem...). Znao je prepoznati što svakom djetetu treba pa mu tako nije bilo strano ni čitanje priča prije spavanja mladima, a ni dugi ozbiljni razgovori sa starijim korisnicima. Taj drugačiji pristup se ogledao u osmišljavanju neuobičajenih odgojnih intervencija kada sve druge uobičajene nisu urodile plodom.

Često se našao i u situacijama u kojima je zastupao interese djece i mladih u raznim situacijama u školi. Promišljao je i kako se rad ustanove može unaprijediti te se dugo vremena zalagao za to da svaki odjel dobije već mašinu kako bi se mladi bolje pripremili za samostalan život. Osamostaljivanje mladih bio je važan segment njegova rada te se zajedno sa svojim kolegama zalagao za otvaranje stambenih zajednica. Slijedom toga, kao svoj najveći uspjeh vidi to što su djeca s kojom je radio imali u sebi dovoljno vještina da samostalno nastave život. Posebno su mu bili važni odlasci na sve njihove važne događaje a ispraćaji djevojaka na maturalne večeri, kada su slikovito postojale odrasle, preplavili bi ga raznim emocijama i ponosom.

Za Marinka kolege ističu kako je uvijek bio timski igrač kojem nikada nije bio problem “podmetnuti leđa” kada je to bilo potrebno i koji je bio spreman podržati inicijative drugih odgajateljica. Često su zajedno sjedili i izvan radnog vremena i analizirali neke specifične situacije kako bi osmislili individualizirane pristupe svakom pojedinom djetetu, ne da ih “ukalupe” već da specifičnim pristupom od svakog dobiju njegov maksimum. U svom radu se trudio da ne nameće vlastite ciljeve već da ciljeve dogovara zajedno s djecom kako bi ih i ostvarivali zajedno.

Marinko je za taj period i sam istaknuo kako to nije bio posao već stil života, odnosno pet posebnih godina u kojima je bilo teško razlikovati gdje je počeo a gdje završio posao. Naime, dio svog slobodnog vremena provodio je u domu kako bi zajedno s djecom i mladima izradio različite instalacije za boravak, kulise za predstave koje i dan danas ukrašavaju dom i sve ih podsjećaju na važne zajedničke trenutke.

Djeca i kolege opisuju ga kao odgajatelja koji asocira na Mary Poppins i ističe se po kreativnosti, spontanosti i pozitivnom stavu. Djeca su najviše cijenila to što se dao sto posto u rad s njima i navodila su da se ističe po svojoj hrabrosti, predanosti, pozitivni i iskrenosti:

- hrabrosti jer je pristupio poslu odgajatelja koji mu nije primarno zanimanje i o kojem nije znao puno,
- predanosti jer je konstantno unapređivao svoje kompetencije kako bi mogao pronalaziti inovativne načine rješavanja problema s djecom i raditi na pripremanju mladih za samostalan život
- pozitivnom pogledu na život koji je prenosio na djecu i mlade kako bi i oni vjerovali u svoje snage i bili ustrajni u postizanju svojih ciljeva
- iskrenosti jer je odlučio otići iz ustanove kada je osjetio umor i da više ne može dati sto posto od sebe.

Stoga mu s ponosom dodjeljujemo ovo priznanje za njegov rad, a koju su nominirali i odabrali mladi s iskustvom odrastanja u skrbi.

U Zagrebu, 26. 4. 2024.